

og jeg tror heller ikke, det vil være noget problem for den nuværende regering, hvis man har ledende embedsmænd, der er kendt for at have det ene eller det andet partitilhørsforhold. Intet.

Men det er hr. Jens Rohde og Venstre, der har gjort denne her debat til en latent diskussion imellem os. Jeg synes, vi skal droppe den, og jeg dropper den gerne nu, og så lad os komme i gang med det egentlige, nemlig spørgsmålet om de fremadrettede regler for den nuværende regerings anvendelse af særlige rådgivere.

Jeg går ud fra, at regeringen er interesseret i at undgå de her sager i fremtiden. Vi har set eksempler på dem, og jeg er også glad for, at statsministeren har indskærpet over for ministre, og at ministre har indskærpet over for deres særlige rådgivere, at det ikke må gentage sig.

Kl. 11.30

Og så er spørgsmålet: Kan vi lave regler mod, at det gentager sig? Noget af det, som jeg synes er spændende, er det, som professor Jens Peter Christensen i en meget velskrevet artikel i Administrativ Debat, som udkom her i forgårs, har skrevet, nemlig at når man går ind og ser på, hvorfor det sker, kan det være – som statsministeren var inde på i sin redegørelse i dag – fordi de var utrænede, de var ikke vant til at arbejde i det administrative politiske system.

Det er én forklaring, men det kan også være at man bliver fascineret af at komme så tæt på magten, om jeg så må sige, at man kan komme til at begå fejl. Og fejl kan der begås. Så skal de selvfølgelig rettes, og folk skal have den advarsel, som de skal have.

Men der er også en anden debat, som Jens Peter Christensen rejser i artiklen, og det er, om det er selve konstruktionen, ansættelsesforholdets karakter, specielt når vi taler om presse og kommunikation, der gør, at man kan komme til at skubbe sin presserådgiver foran sig, hvis man har en dårlig sag, og at presserådgiveren i det her tilfælde altså går planken ud og ministeren tager chancen, for man kan altid skaffe sig af med rådgiveren, hvis vi er nødt til at gå planken ud.

Det synes jeg er spændende, og det synes jeg er noget af det, udvalget skal beskæftige sig med.

Formanden:

Hr. Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er der så gået halvanden time af debatten, og vi kan konstatere, at der er ved at brede sig en enighed om, at vi skal diskutere det, forespørgslen går ud på, sådan i forhold til det fremadrettede, og det passer jo som fod i hose med, at jeg pludselig skal være ordfører på samme tidspunkt, det er jo dejligt, for det gør jo, at vi, synes jeg i hvert fald, kan starte en diskussion, der handler om, hvorvidt den udvikling, der sker i hele den vestlige verden og herunder altså også i Danmark, er glædelig, positiv eller i virkeligheden udtryk for det modsatte.

Jeg er fuldstændig enig, når det er sagt heroppefra også fra anden side, at det jo ikke bare er i den politiske verden, at vi skal kigge på, at noget sker, og så sige: Jamen sådan er det bare, og det må vi så prøve at lappe på. Altså man kunne jo også godt helt fundamentalt spørge: Hvad er vores politiske holdning til det, og hvad kunne vi i givet fald gøre for at ændre på tilstandene? Det er jo meningen med, at vi er her.

Jeg vil også sige på Dansk Folkepartis vegne, at vi helt grundlæggende synes, det er noget skidt, at man i stigende grad opbygger filtre mellem befolkningen på den ene side og politikerne på den anden side, det være sig politikere som folketingspolitikere eller politikere som ministre.

Der er en masse praktiske hensyn og ting, der skal tages vare på, henvendelser osv. Men det, at man bruger det til at legitimere, at man i stigende grad bygger filtre op mellem dem, man repræsenterer, og dem, der skal repræsentere, kan misbruges, og det kan udvikle sig rigtig, rigtig skidt.

Så det er vores grundlæggende opfattelse af det, der er, og det, der i højere grad kommer, og det er markeret både i forhold til debatten om forslaget til vedtagelse, og nu er det også markeret her fra Folketingets talerstol; så dét er vores grundlag.

Så går vi ind i den her debat, vel vidende at der i Folketingssalen er et meget stort flertal, specielt blandt de tidligere og nuværende regeringspartier, der synes, at det er et pragtfuldt redskab at have de her såkaldte spindoktorer til måske ikke bare at betjene de der folk, der henvender sig, men i virkeligheden også til at prøve at tænke kreativt for ministeren med hensyn til, hvordan man får en eller anden historie det rigtige sted hen, så ministeren kan stå sig godt i det samlede billede, fordi vi jo desværre er i den situation, at det somme tider er vigtigere at få ka-